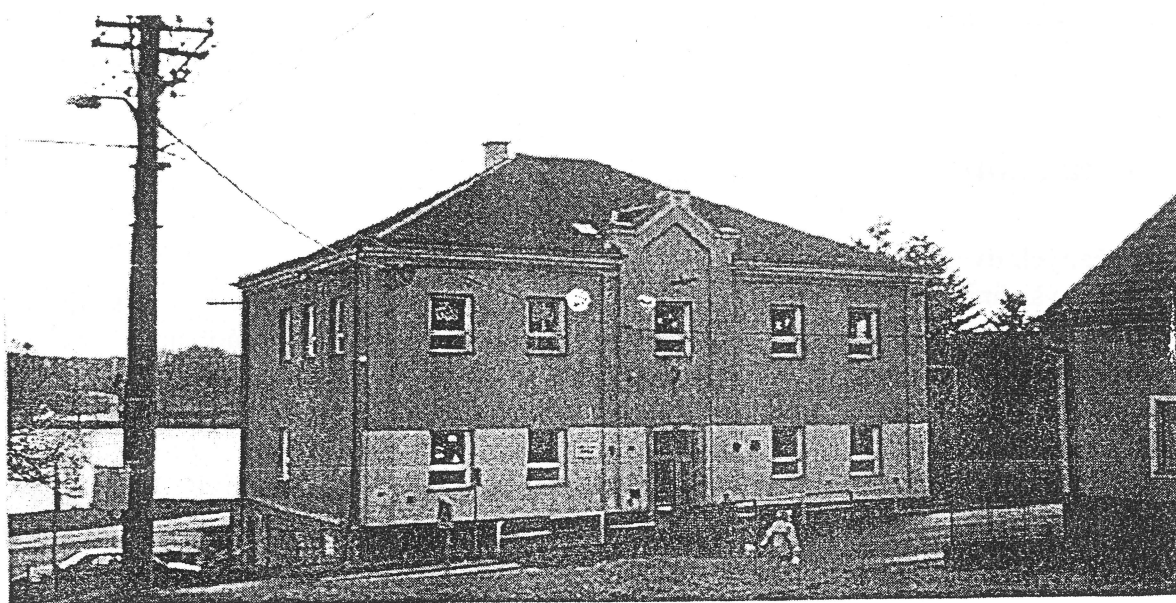

Poškoláček

Časopis Základní školy Všeruby

číslo 11

říjen – prosinec 2005

Dobrý den !!!

Vítáme vás u dalšího čísla Poškoláčku. Letošní první číslo vychází ve svátečním vánočním čase, kdy se obdarovávají vzájemně ti, kteří se mají rádi. I my ve škole jsme obdrželi nádherný dárek – nové nastavitelné lavice a židličky pro všechny děti. Je to díky dobrým lidem, kteří nás sponzorují. Děkujeme ing. Jindřichu Švarcovi z obchodní společnosti HESTI, s.r.o. Praha, ing. Petru Červenému, Česká drůbež, s.r.o., Luženičky, ing. Vladimíru Korandovi, VŠEZEP, s.r.o., Hájek, panu Hoang Van Nam ze Všerub, obchodní společnosti NGA&HA, s.r.o. Plzeň a ing. O. Kovaříkovi, Stavební podnik Lukanus stav. Byli jsme obdarováni nejen stolky a židličkami, ale především pochopením, vstřícností a dobrým skutkem, což povede k vzájemnému porozumění, úctě a lásce. Děkujeme všem za přízeň a přejeme vám i vašim blízkým klidné prožití svátečních vánočních dnů a do nového roku kapku štěstí, špetku dobra, vlivný osud, laskavé lidi kolem sebe a hlavně zdraví.

Vaši školáci a učitelky

Dobrý den !!!

Vítáme vás při dalším vydání Poškoláčku. Začal nový školní rok a s ním přišlo mnoho nových věcí i nových žáků. S písmenky a číslicemi se v 1. třídě perou Bernardová Monika, Franklová Marcela, Holub Michal, Mařáková Karolína, Motyčková Tereza, Poláková Šárka, Svobodová Andrea a Vávra Patrik. O rok výš a tedy do kdyňské školy odešli Přibík Radek, Polák Miloslav, Neubeller Vladimír, Nersová Barbora, Pitáková Jitka, Eichler Martin a Holub Jiří. Přejeme jim v nové škole mnoho úspěchů!

Máme i novou redakční radu, jak se dočtete na konci našeho časopisu. A co najdete v dnešním čísle? Můžete si přečíst..... Ba ne, ještě vás budu chvíli napínat. Jak sami uvidíte, máme pro vás spoustu zajímavostí.

Tak hurá do toho!!!

Napsal: Ondřej Brožík, 4. r.

Ze života školy

Den otevřených dveří

Ahoj všichni!!! V téhle rubrice si budeme povídat o tom, co se děje u nás ve škole. Ve dnech 1. a 2.10.2005 proběhl Den otevřených dveří. Janička Szmolenová, Jiřinka Neubellerová, Ondra Brožík a Jára Motyčka vítali příchozí. Všichni se nám podepsali do knihy návštěv, i malé děti. Ty, které se neuměly podepsat, udělaly tři křížky, sluníčko nebo srdíčko a jejich maminka je pod to podepsala. Dole ve třídě, kde jsou tento školní rok prvňáčci, byla alba s fotografiemi a školní kroniky. Celkem nás letos navštívilo jen 170 lidí. Nikdo se neodmítl podepsat, ale protože hodně přšelo, chodilo málo lidí. Už se zase těším na příští rok na Den otevřených dveří. Zase budu u toho. Ahoj všichni!

Napsala: Jiřina Neubellerová, 4. r.

Plavání

Dne 18. - 24. 10. 2005 proběhl plavecký výcvik. Musíme mít ručník, mýdlo, plavky a čepici. V bazénu se osprchujeme, převlékneme do plavek, zazpíváme si písničku, jdeme na rozcvičku a pak do bazénu. Hurá! Jeden po druhém skáče do vody. Plaveme s deskou, pozadu i popředu. Strašně nás to baví. A jdeme se ohřát do sauny, chvíli si tam povídáme a už nás volá plavčice zpátky. Plaveme 45 min a pak, ach jo, plavčice zapíská a jdeme se osprchovat, osušit vlasy, obléknout se a šup do autobusu. Už aby byl další výcvik. Ahoj!!!

Napsala: Jiřka Neubellerová, 4. r.

Divadlo

Dne 13. 10. 2005 jsme jeli do Kdyně na vystoupení Pavla Nováka. Hrál a zpíval krásné písničky a dokonce nás donutil i si stoupnout a tancovat. Všichni jsme tedy tancovali a na konec hodně tleskali. Vystoupení pana Nováka se jmenovalo „Jak přijít na svět“. Na plátně byly také obrázky, kde jsme viděli sami sebe. Ze školy jsme vyjeli asi v 9.⁰⁰ hod. Do divadla jsme se moc těšili. Jeden chlapeček ze školky, nevím odkud, se k nám připojil, ale paní učitelka řekla, že není náš. Nakonec si pro něj přišla jeho paní učitelka. Škoda, že se přiblížil závěr a tak jsme se vydali k autobusu. Ahoj!!!

Napsaly: Jana Szmolenová 5.r. a Jiřina Neubellerová 4.r.

Drakiáda

Dne 25.10.2005 se jako každý podzim konala za domem pana starosty Drakiáda. Vítězem byla Kačka Poláková, druhý byl Roman Vávra a třetí Jirka Ticháček. Při vyhlášení se vítězové moc radovali. Ale i kdo nevyhrál, dostal odměnu - lízátko nebo bonbón. Těšíme se na další Drakiádu. Ahoj!!!

Napsaly: Jana Szmolénová 5.r. a Jiřina Neubellerová 4.r.

Divadýlko Kuba

Dne 3.11. 2005 k nám přijelo divadýlko Kuba. Jezdí k nám každý rok na podzim s různými pohádkami. Letos se vystoupení jmenovalo Mňam pohádky. Byli u nás na návštěvě i školkáčci a všem se divadýlko líbilo. Představení bylo ve třídě, kde se učí 4. a 5. ročník. Byly smíchané pohádky O Budulínkovi, Pejsek a Kočička a O Koblížkovi. Tak jsme se dozvěděli, co máme jíst, co je zdravé a co naopak bychom měli vynechat. Ne všechno, co je dobré, je také zdravé. Snad si to budu pamatovat. Ahoj!!!

Napsala: Jiřina Neubellerová, 4. r.

Ze školní kroniky

Školní rok 1956-57

Školní rok 1956-57 byl zahájen v pondělí 3.září. Pionýři odvedli za vyhrávání hudby z místního rozhlasu nováčky z domovů do školy, kde byli přivítáni s ostatními pionýry ředitelkou školy. Ke dni čs.armády doručili pionýři soudruhům místní posádky PS blahopřejný dopis. VŘSR byla oslavená besídkou. Škola připravila rozhlasovou relaci, která byla provedena dne 6.11. před štafetovým během. Dne 19. května 1957 byly konány volby do MNV, ONV a KNV. Škola se jich zúčastnila aktivně propagací i pomocí administrativního rázu. Většina žáků byla dbalá svých povinností. Bylo však i dosti těch, kteří o učení zájem neprojevali. Přes návštěvy rodičů těchto žáků se jejich pracovní morálka nezlepšila. V 1. post. roč. bylo 60% takových žáků. V 1. post. roč. byl 1 žák opožděn v duševním i tělesném vývoji. Oddělení opakuje celkem 5 žáků: 1 žák 1.p.r., 1 žák 3.p.r., 2 žáci a 1 žákyně 4.p.r.. Do střední školy odcházejí 2 žákyně. Spolupráce s JZD jevila se dobrá hlavně v tom směru, že v žactvu byl probuzen zájem o práci a život v JZD. Jeden žák dokončující školní docházku, vypomáhal v JZD i manuálně a odpracoval 90 jednotek.

Ze školní kroniky vypsál: Lukáš Svatoš, 4.r.

Naše zvířátka

Na našem dvoře

Já jsem sestra Míly Poláka a budu pokračovat v jeho rubrice. Budu vám vyprávět o zvířatech, která žijí na našem dvoře. A že je jich dost! Dnes si budeme vyprávět o Toničce. Tonička je výjimečná kachna. Když byla malá, byla sirotek, proto jsme si jí snadno ochočili. Nejvíce se kamarádila se mnou. Chodila za námi, byla naučená pít šťávu a občas i kafe. Byl to miláček rodiny. Původně jsme si mysleli, že je to malý kačírek, ale poději se ukázalo, že je to kachnička. Rostla velice rychle. Celé léto s ní uběhlo velmi rychle a zábavně. Bohužel příroda je silnější než my a tak dospěla. Už je z ní máma. Dnes sedí na vejcích, ale moc nás

k nim nepustí. To je zatím vše z našeho dvorku, příště vám povím něco o našem ... Nechte se raději překvapit v příštím čísle.

Napsala: Kateřina Poláková, 3. r.

Náš pes

Můj pes se jmenuje Barry. Jeho plemenná příslušnost je belgický ovčák s krátkou srstí. Je mu 7 let, u nás je to 35 roků. Je vysoký asi 55 cm, barvy zrzavé, jen na spodní části těla má trochu světlejší barvu. V obličejové části je tmavý až černý. Má zdravé a bílé zuby, postavené uši a jiskrné oči. Je hravý, rád aportuje a dělá i jiné rošťárny. Je dobrým hlídačem. K lidem, které nezná, je nedůvěřivý a štěká na ně. K hodným lidem s dobrými úmysly se chová přátelsky.

Napsal: Zdeňek Eichler, 5. r.

Rybářské střípky

Dobrý den!!! Zdravím vás od vody. Převzal jsem tuto rubriku od rybáře Radka Přibíka a nesmím si před ním udělat ostudu. Dnes se zaměřím na lína obecného, latinsky Tinca tinca.

Tuto nedravou kaprovitou rybu můžeme ulovit v celé Evropě kromě Skandinávie, Severního Skotska a záp. části Balkánského poloostrova. U nás je zatím ještě dobře známou rybou. Žije v cejnovém pásmu řek, slepých ramenech řek, ve vodách na záplavovém území a je také v rybnících vedlejší chovnou rybou. Zvykl si i na vody přehradních nádrží. Má krátké, zavalité tělo, malé oči, vysunovatelná ústa se dvěma malými vousky na horním rtu. Tělo je pokryto drobnými zlatohnědými šupinami se silnou vrstvou sliznaté až rosolovité pokrývky. Lín je neobyčejně kluzký a lze jej udržet jen ve velmi obratných rukou. Poměrně velké a tmavé ploutve jsou vesměs zaokrouhlené a jen u ocasní je nepatrně naznačeno vykrojení. Samci mají výrazně větší břišní ploutve než samice. Hřbet bývá tmavohnědý se zeleným nádechem. Lína můžeme ulovit na stejnou nástrahu jako kapra, nejčastěji poblíž zarostlých břehů v mírně tekoucích vodách, i zabahněných. Je méně náročný na kyslík, dokáže přežít i kritické stavy. Živí se potravou dna. Ve čtvrtém roce dosahuje konzumní hodnoty, tedy hmotnosti 200 až 300 gramů. Někteří jedinci mohou dorůst velikosti 60 centimetrů a hmotnosti až 4 kilogramů. V rybářském hospodářství je velmi ceněn i pro exportní výhodnost. O našeho lína je zájem zejména v Itálii, ale i v Rakousku a v Německu.

Teď něco o postavení lína v rybářských řádech. Jeho nejmenší lovná délka je 20cm. Lovit lína se dá po rozmrznutí posledních ledů (do té doby žije několik cm nad dnem, kde není voda tak studená) do posledních dnů měsíce listopadu.

A nyní je čas si uvařit něco k snědku !!! Protože já moc vařit neumím, tuhle pochoutku mi připravuje maminka.

Lín na česneku a zázvoru

Na porci pro 4 osoby si připravíme:

600g filetů z lína

1 větší cibule

2 papriky

2-3 stroužky česneku

1 vejce

bílý pepř

citron

1 káv. lžička koriandru

3 pol. lžíce másla

Vejce vidličkou ušleháme s kořením. Rybí plátky osolíme, pokapeme citrónovou šťávou, po chvíli je potřeme rozšlehaným vejcem s kořením a uložíme na 3-4 hod. do chladu. Mezitím si oloupeme cibuli očistíme paprikové lusky a obojí jemně nasekáme. Zázvorový kořen oloupeme a nastrouháme spolu s česnekem. Na pánvi rozežřejeme olej a připravené plátky lína v něm pozvolna opékáme do zlatova. Opečené filety vyjmeme a do výpeku na

pánvi přidáme máslo a osmahneme nasekanou cibulku s paprikami. Až zelenina zesklouvná, doplníme ji nastrouhaným zázvorovým kořenem s česnekem. Ještě chvíli zpěníme a potom směs zakapeme citrónovou šťávou. Zeleninovou směsí doplníme opečené rybí plátky a jako vhodnou přílohu zvolíme např. kari rýži, nebo malé opečené brambory sypané opraženou strouhankou. Pochutnejte si! Dobrou chuť!

Napsal: Ondřej Brožík, 4. ročník

Naše práce

Co jsme dělali o prázdninách

Skončil školní rok. Hurá! Celé léto jsem strávila s Petrou, se kterou jsme se někdy i pohádaly. Velmi jsme se těšily na tábor, který se rychle blížil. Nastal den D a já s Petrou jsme vyrazily s taškami a batohem k autobusu. Byly jsme šťastné, i když jsme měly trochu strach. Tábor byl skvělý. Usadily jsme se v 5. oddílu v stanu 36. Je to ten samý stan, ve kterém jsem bydlela minulý rok s Jitkou Pitákovou. Tábor byl ještě lepší než minule, hlavně táborové hry. Naši vedoucí se jmenovali Vojta a Katka. Nastala neděle a moji a Petřiny rodiče se na nás přijeli podívat. Petra sice chtěla domů, ale našťastí zůstala. I mě bylo smutno. Když se přiblížil poslední den, s brekem jsme balily kufry. Přijel autobus, který nás měl odvézt domů. Rozloučily jsme se s Katkou, nasedly do autobusu, ale když jsme viděly venku Vojtu, začaly jsme znovu brečet a utíkaly za ním ven. Brečeli jsme všichni tři. Poté, když nás Vojta objal a vzal do náruče, autobus zavřel dveře a odjížděl. Vojta nahlas zakřičel „Stůj!“ Autobus zastavil, my jsme mu naposled zamávaly a nasedly. Když jsme dojeli na autobusovou zastávku, čekali tam rodiče a my jsme byly znovu šťastné. Petra dokonce dostala králíka. Byly jsme s Petrou opět doma a na zahradě. A pak se znovu přiblížila škola, na kterou jsem se už těšila.

Napsala: Jana Szmolenová, 5. r.

Prázdniny na zahradě

Začaly prázdniny. Jezdil jsem na kole a běhal venku s klukama. Domluvili jsme se s Járrou a Martinem, že budeme spát na naší zahradě v chaloupce. První večer jsme si dlouho povídali, až do půl třetí do rána. Chodili jsme se domů najíst a jinak jsme byli pořád na zahradě. Hráli jsme tu různé hry. Druhou noc v chaloupce měl Martin hlídku a najednou uviděl, jak se blýsklo. Rychle jsme si sbalili věci a šli jsme i v noci spát raději domů. Ale i tak bych si spaní v chaloupce příští prázdniny rád zopakoval.

Napsal: Zdeňek Eichler, 5. r.

Kačenka

Byla jedna malá kačenka jménem Mařenka. Učila se plavat v potoce. Moc jí to nešlo, tak začala plakat velice, že to slyšela zvířátka v lese i rybky v rybníce. Nejdříve přišla zvířátka z lesa a ptala se káčátka: „Pročpak tak naříkáš, kačenko Mařenko?“ „Ale, já neumím plavat“ odpověděla kačenka. Zvířátka se zamyslela a zašeptala. „My také ne“ a šla zpátky do lesa. Za chvíli připlula rybička Šupinka s kamarádkou labutí Karolínkou a ptaly se kačenky Mařenky, proč tak naříká. Ta se začervenala a pravila: „Já neumím plavat.“ Labuť Karolínka se zamyslela a řekla: „Vždyť je to jednoduché. Pojd', já tě to naučím.“ Jak řekla, tak udělala. Za chvíli už kačenka Mařenka plavala po rybníce a byla veselá převelice.

Pohádku vymyslel: Vladimír Ženatý, 3. r.

Zábavný koutek

Ha, ha, ha ...

Tomu říkám úlovek – čtyři kačeny divoké a jednu sousedku.

Nedaří se. Začínající myslivec si stěžuje svému příteli: „To už je opravdu smůla. Kdykoliv se minu, je to zajíc. Ale když se trefím, tak je to souseď.“

Napsal: Jiří Ticháček, 3. r.

Hádej ...

Čím je toho víc, tím je toho míň.

Kdo mě má, ten nic nemá.

(Díry v síru.)

(Díra v kapse.)

Napsala: Tereza Líbenková, 3. r.

*Redakční rada: Brožík Ondřej, Eichler Zdeněk, Líbenková Tereza,
Neubellerová Jiřina, Poláková Kateřina, Svatoš Lukáš, Szmolenová Jana,
Ticháček Jiří, Ženatý Vladimír*